

SÅNGLÖSA

Ouvertyr

*Sånglösa heter en flicka. I hela världen finns nog ingen som är så ledsen som hon. Hon gråter varje dag och sitter ensam och tänker och tänker. Hon går långa promenader nere på stranden vid det gråmulna havet.
När hon är bland andra visar hon ingenting. Alla tror att hon bara har det bra.*

Musik...

Scen 1. Hobox

En dag när Sånglösa går vid stranden...

Sånglösa_ (gråter och gråter)

Mmmm... Mmmmm...

Det går inte. Jag får inte, vill inte, kan inte. Får inte, kan inte, vill inte.

Mmmm... Mmmmm...

Det är ingen idé. Finns inget att se. Att le. Åt.

Åt gjorde jag igår. Går gör jag nu.

Jag går. Tiden går. Varför då? Varför då?

Mmmm... Mmmm...

Det går inte. Jag får inte, vill inte, kan inte. Får inte, kan inte, vill inte.

Mmmmm... Mmmmm...

Pronto

Sånglösa, språnglösa, vrånglösa! Sånglösa, krånglösa, tånglösa!

Du gråter och låter för hunden är död, hunden är död, hunden är död!

Sånglösa

Du är så elak.

Det går inte. Jag får inte, vill inte, kan inte. Får inte, kan inte, vill inte.

Mmmm... Mmmm... Mmmm... Mmmm...

En ugglan kommer plötsligt flygande och sätter sig i sanden framför henne.

Ugglan (kör)

Ho ho. Ho ho. Vad händer?

Sånglösa *sorgset*

Inget... Bara... Vem är du?

Ugglan

Jag heter Hobox. Hobox den andre, närmare bestämt.

Men varför gråter du så?

Sånglösa

För att jag är så ledsen.

Ugglan

Men varför är du ledsen?

Sånglösa

Varför skulle jag inte vara det?

Ugglan

För att livet... Livet är ju... helt underbart.
Varje dag en ny dag. Vad som helst kan hända.
Nya dagar hoppar hagar kossor över ända.
Överallt! Nerifrån! Se! Le!

Sånglösa

Det går inte. Det är inte så. Jag är ledsen ändå.

Ugglan

Ho ho. Ho ho. Men varför?

Sånglösa

För att jag alltid är så dyster. Det gör mig ledsen. Det gör mig ledsen.

Ugglan

Men varför är du så dyster?

Sånglösa

För att jag är så ensam. Så outgrundligt, outkomligt ensam.
Yster, dyster, lyster. Lyster... Dyster... Syster...
Mmmm... Mmmm...

Pronto

Hunden är död! Hunden är död!
Du har ingen nöd, inget bröd, inget stöd, av någon.
För hunden är död. Hunden är död.

Sånglösa

Du är så elak. Elak.
Mmmm...Mmmm...
Det går inte. Jag får inte, vill inte, kan inte. Får inte, kan inte, vill inte.
Mmmm... Mmmmm...

Ugglan

Ho ho ho. Ha-ha-llå.

Ja, du är ensam. Men varför då? Det finns ju män'skor överallt, män'skor överallt!

Sånglösa

Det hjälper inte mig. Hjälper inte alls!

Pronto

Sånglösa, Språnglösa, Vrånglösa! Berätta nu! Berätta nu.

Sånglösa

Jag... Jag är... Jag är ensam för att jag måste gråta. Och jag gråter aldrig med andra. Du är den enda som sett mig sån!
Med andra är jag; tyst, snäll, grå. Bara tyst, snäll, grå.
Hela tiden... Hela tiden ensam.

Ugglan

Ho ho, så sorgligt. Men varför gråter du då? Om det gör dig ensam?

Sånglösa

För det som är min största sorg. Jag vet inte...

Pronto

Vet inte... Vet aldrig... Det vet du väl visst! Berätta nu!

Sånglösa

Det enda som är viktigt. Det enda jag vill.
Så kan jag inte, kan jag inte alls.

Ugglan

Men vad är det du inte kan?

Sånglösa

Jag kan inte... Jag kan inte... Sjunga! Sjunga!
Jag kan inte sjunga alls. Det är så hemskt. Det enda jag vill och det går bara inte. Inte en ton.
Inte ett ord. Inte en känsla. Ingenting. Och jag bara gråter. Gråter. Gråter igen. Och igen...

Ugglan

Men lyssna här på mig.
"Ingen är förutan röst, detta borde va en tröst
Sjunga kan ju varje man, blott han släpper modet fram"

Sånglösa (*lite oväntat ilsket*)

Men jag är ingen man. Jag är ingen man.

Ugglan

Nåväl... Jag hittade just på det. Men jag tror det är snick-snack. Bara snick-snack. Jag vet att du
kan sjunga bara du släpper taget. Släpper fram, släpper ut.
Låt oss pröva!

Sånglösa

Du är inte klok. Det går inte!

Ugglan

Kom igen nu. Sjung efter: Ho-ho-ho.

Sånglösa

Jag kan inte. Det går inte. Kommer inget...

Pronto

Det kommer att bli så fult, så hemskt, så vidrigt, igligt, snigligt.

Ugglan

Andas in, sssss, släpp ut, ssssss. Andas in, sssss, släpp ut, ssssss.

De andas tillsammans.

Ugglan

Så andas in, sssss, och så sjung: HUUUUUUUUUU...

Ugglan

Din tur! Andas in, sssss, släpp ut, ssssss. Andas in, sssss, släpp ut, ssssss.
Andas in, sssss, och så sjung!

*Flickan tar sats och brister ut i ett så hjärtskärande falskt ljud att något sådant sällan skådats på
denna sida månen*

Sånglösa

Kraa-aa-ou-krrr-ee-i-xxxxliiee-aaa-o--iiiiiii...

Ugglan

Sluta! Sluta! Du gör mig illa. Oj, oj, oj, jag skulle aldrig...

Pronto

Vad var det jag sa. Vad var det jag sa. Vidrigt, igligt, snigligt.

Sånglösa *hämtar hjälpligt rösten*

Det... Det... ...är ju det jag... ...säger. Det... går inte...

hon börjar gråta

Mmmm...Mmmm...

Det går inte. Jag får inte, vill inte, kan inte. Får inte, kan inte, vill inte.

Mmmm... Mmmmm...

Det är hemskt. Fruktansvärt... *gråter hjälplöst*

Ugglan

Ho ho ho. Såja. Såja. Hobox skall tänka ut något.

Musikaliskt intermezzo. Hobox funderar.

Ugglan

Nu har jag pratat med djupet i skogen. Där klokskapet härskar och vetandet bor. Vi skall vara tysta en stund, och lyssna till träden. Då får vi höra vad du skall göra. OK?

Sånglösa

Visst...

Alla blir tysta.

Skogen

Den som vill hitta sin egen röst

Måste först finna en inre tröst

Modet får du inte spara

Nu när du med oss skall fara

Tre uppdrag skall du klara:

I det första skall du möta dig själv. Möta och lära dig se det som är.

I det andra skall du möta en annan. Möta och våga vara där.

I det tredje skall du möta det svåra. Möta och minnas sanningen.

Sen är du mogen att pröva. Pröva att göra det svåraste.

Du skall börja hos Olgan i Stupet. Hos henne börjar din resa. Gå, dit, nu.

Det susar till och liksom rister i träden.

Sånglösa

Hur kan jag hitta dit?

Ingen svarar

Pronto

Du kommer aldrig att klara det. Inte en chans. Inte en chans.

Ugglan

Ho ho ho. Stupet är läskigt. Men det är där din resa börjar. Alldeles själv skall du klara dig. Så gå nu ditåt så går du mot Olgan. Ho ho ho. Ho ho ho.

Sånglösa

Okej. Ho ho ho. Ho ho ho.

Scen II Olgan i Stupet

Musikalisk vandring

Sånglösa vandrar modigt i skogen och uppför berget. Musiken visar på dramatik. Till sist är hon framme vid utsikten och det magnifika stupet.

Sånglösa är ensam. Ser sig omkring. Lyssnar. Efter en stund kommer Olgan fram.

Olgan

Välkommen till Stupet. Här börjar din resa idag. Några saker du skall lösa här. Finna, våga, se. Klarar du dem får du fortsätta resan vidare.

Sånglösa

Jag skall göra så gott jag kan.

Pronto

Du kommer aldrig att klara. Kommer aldrig att klara.

Hitta spegeln

Olgan

Din första uppgift blir att hitta Sumatras spegel.

Den är under kanten, mitt i branten. Där skall du våga, utan att fråga. Luta dig ut, utan nå't tjut.

Sumatra, humatra, tumatra tjoss. Sumatra, humatra, tumatra tjoss.

Varsågod!

Sånglösa

Men var skall jag börja?

Olgan tecknar att nu får hon klara sig själv.

Pronto

Hur skall du hitta utan att hicka. Hitta hicka spricka hur?

Sånglösa

Tyst! Hjälp till istället!

Sånglösa går runt och undersöker rummet.

Sånglösa

Mitt i branten måste vara här.

Hon tittar förskräckt över kanten.

Sånglösa

Det är ju Stupet! Kan inte luta mig ut!

Sånglösa tvekar

Pronto

Du kan inte, vill inte, vågar inte. Jag visste det. Visste det.

Sånglösa tar sig samman sätter sig på huk och lutar sig över kanten.

Pronto

Uuuuh... Du famlar! Du ramlar! Uuuuh...

Sånglösa

Ssssch...

Sånglösa lutar sig långt ut, sticker in handen i grottan. Känner runt på olika vis. Sträcker sig ännu längre ut. Känner.

Sånglösa
A-a. A-a.

Sånglösa drar fram spegeln och reser sig skakigt upp.

Pronto
Du klara' det! Du klara' det!

Speglingar

Olgan tecknar att hon vill ha spegeln. Sånglösa ger den till henne.

Olgan
Ja du klarade det. Du är stark och modig!
Men nu skall du få se. Se skall du få göra. Titta noga nu.

Olgan håller upp spegeln mot Sånglösa. Sånglösa skall titta i spegeln men flyr istället undan.

Sånglösa
Nej

Olgan
Vad är det du ser?

Hon håller fram spegeln, följer efter, men Sånglösa ryggar tillbaks. Olgan följer med.

Sånglösa
Nå'n som är ensam. Nå'n som är rädd.

Pronto
Och ful och kort och död. Ful och kort och död.

Olgan
Ser du inte nå't mer?

Sånglösa tittar först längre men springer sedan undan.

Sånglösa
Ledsenhet, dysterhet, ensamhet, sånglöshet, dålighet, feghet...

Pronto avbryter...

Pronto
Du är smal, du är fet. Du kommer att gå bet! Bet, fet, smet!

Sånglösa
Tyst med dig!

Olgan
Nu kommer din uppgift. Du skall titta tills du ser nå't annat, ända tills du ser nå't mer. Varsågod.

Hon håller upp spegeln och Sånglösa vänder sig reflexmässigt bort, men tvingar sig att titta ändå.

Sånglösa
Jag kan inte. Kan inte... Jo... Nu ser... ser jag gråten igen. Och dysterhet. Dysterhet och ensamhet. Dyster, lyster, syster...

Olgan

Fel svar! Två försök till. Titta noga denna gång. Jag vill veta vad du verkligen ser.

Hon håller upp spegeln igen. Sånglösa tittar försiktigt, blygt och förfärat.

Sånglösa

Hmm... Joo...

Hon vänder sig bort med ena armen för ögonen.

Sånglösa

Nej! Jag kan inte. Får inte, kan inte, vill inte... Får inte, kan inte, vill inte...

Pronto

Vadå får inte? Dummer! Det är ju meningen du skall pröva!

Olgan

Så. Nog nu! En sista chans har du.

Sånglösa försöker verkligen. Prövar vinklar, olika avstånd, kisar, håller händerna för ögonen.

Pronto

Gör dig inte till. Dumma sill. Inte vill...

Sånglösa

Sssch...

Sånglösa närmar sig nu försiktigt spegeln och liksom försöker se på riktigt. Öppna stora nyfikna ögon.

Sånglösa

Jag ser... Jag kanske ser... Jo. Jag tror ser en flicka. En alldeles vanlig flicka ser jag. Ser jag faktiskt nu.

Olgan

Bra! Kan du se något mer?

Sånglösa

Jag... ser... nå'n som är... som är envis. Envis och stark och som kämpar.

Olgan

Bra. Fortsätt!

Pronto

Ljug inte ljug inte!

Sånglösa

Jag ljuger inte!

Sånglösa speglar sig från olika håll och upptäcker nya saker.

Sånglösa

Nu ser jag mer. Jag ser fint mörkt hår. Jag ser en flicka som kan springa fort och klättra i träd, som älskar musik och...

Olgan

Du har börjat din resa på bästa sätt och jag ser att skogen kan lita på dig. Men tiden går och du skall vidare. Nu skall du ta dig till Hydran i Träsket.

Pronto

Huuu... Läskigt träsk. Träskig läsk! Läskigt träsk. Träskig läsk!

Olgan

Hydran har suttit i tvåhundra år, förtrollad, förtretlig, förstummad, förbytt. Ingen vågar gå nära henne. Alla tror hon är farlig och argsint. Nu är det din tur att pröva. Pröva att bryta hennes förtrollning. Klarar du det får du hjälp att gå vidare.

Hon vinkar till Sånglösa att komma till henne. Sen viskar hon till Sånglösa vad som skall ske.

Sånglösa (*under tiden*)

Oj, oj, oj... Men hur...

Pronto

Vad smusslar ni om där borta? Och kvisslar och tisslar och tasslar? Fy!

Olgan viskar mer i Sånglösas öra.

Sånglösa

Nej!

Olgan (*talar högt igen*)

Med det vill jag önska dig lycka till. Farväl Sånglösa! Farväl.

Sånglösa

Ja, hej då. Och tack.

Pronto

Vad var det hon sa? Var det hon sa?

Scen tre. Hydran i träsket.

Hon vandrar mot träsket i den mörka skogen. Det är dramatiskt och hon får kämpa. Till sist kommer hon fram till Det Stora Träsket. På en stubbe invid sitter Hydran och väntar. Ensam, grå och sammanbiten. Sånglösa går sakta försiktigt fram.

Sånglösa

Hej!

Hydran rosslar.

Sånglösa

Hallå. Varför säger du inget?

Hydran verkar försöka tala men det kommer istället ett skrämmande avgrundsljud. Sånglösa springer undan. Hon står, tänker efter och minns:

Sånglösa

Du skall närma dig Hydran sakta. Ända fram till nära, nära.

Pronto

Oj oj oj. Oj oj oj.

Sånglösa

Sen skall du stryka hennes rygg, klappa henne på ryggen.

Sånglösa

Så skall du stå kvar, stilla. Och möta hennes blick. Långt där inne i ögonen.

Sånglösa tar en paus. Tänker att: oj det här kommer att bli svårt.

Sånglösa

Till sist skall du våga riktigt nära. Ända in i kringlig kram. En tinglig, ringlig, kringlig kram.

Pronto

Oj oj oj. Det här blir skoj. Vilken ploj. Jag säger bara det, skepp ohoj! Lycka till!

Lite tystnad och Sånglösa tittar oroligt runt, och lite på Hydran som skyggt ser tillbaks.

Sånglösa

Jag måste pröva! Jag måste åtminstone pröva.

Pronto

Ja gå då om du är så modig. Så får vi se om du blir blodig!

Sånglösa

Pröva själv om du är så tuff!

Sånglösa närmar sig sakta Hydran från sidan. Ett steg i taget. Stannar mellan stegen. Hydran gör plötsligt en rörelse och Sånglösa ryggar tillbaks.

Pronto

Kom igen nu. Stryka ryggen, inte rygga, inte rygga tillbaks.

Sånglösa smyger framåt. Är riktigt nära. Sträcker ut handen. Ny hastig rörelse från Hydran och att rosslande ljud. Sånglösa springer bort igen.

Pronto

Du vågar inte, vågar inte!

Sånglösa

Jag skall visa dig!

Så smyger hon snabbt ända fram. Höjer handen nära ryggen. Hydran rosslar, Sånglösa drar till sig handen men står kvar.

Sånglösa

Nu-u-u-u... Jag...

Så lägger hon sakta handen på Hydran och stryker nedför ryggen. Hydran rosslar men nu ljusare och lite förnöjt. Sånglösa stryker nu med båda händerna uppifrån och ner. Uppifrån och ner. Känner på Hydran, klappar henne fint.

Sånglösa

Så ja. Så ja. Det kommer att bli bra. Du skall bli bra.

Hydran kvässlar allt mer förnöjt. Till sist nöjer sig Sånglösa. Och sätter sig på marken framför Hydran.

Sånglösa

Det var inte farligt. Inte alls.

Pronto

Men nu skall era blickar mötas. Du får inte titta ner, titta bort, titta kort.

Nej. Längre skall det va! Då blir det bra! Blir det bra. Skall det va'.

Sånglösa blundar och väntar. Hydran reser sig sakta med ryggen mot Sånglösa.

Pronto

Nu händer det snart. Håll i dig.

Sånglösa

Aaaaah... Jag kan inte, vill inte, kan inte...

Pronto

Hon har klor med naglar vassa som knivar. Akta dig akta dig.

Sånglösa börjar flytta sig bort, men ångrar sig.

Sånglösa

Du ljuger som vanligt! Fy!

Hon ställer sig framför Hydran igen och djupandas för att lugna sig. Hydran vänder sig nu sakta mot Sånglösa som samtidigt snurrar, vänder sig bort, och hamnar med ryggen mot Hydran.

Pronto

Skärp dig nu! Räkna till sju! Hu, hu, du!

Sånglösa vrider sig mot Hydran igen. Hon vänder sig också och hamnar med ryggen mot Sånglösa.

Pronto

Stå nu still som en sill som vet vad hon vill!

Hydran sänker huvud och blick och vänder sig sakta mot Sånglösa. Sånglösa står kvar. Hydran står framför och tittar ner i golvet.

Pronto *skräms*

Hu!

Sånglösa vänder bort sin blick, men tar sig samman och ser snart framåt igen. Hydran reser blicken och sakta möter de nu varandras ögon. Det blir först alldeles tyst. Sedan rosstrar Hydran ljukt och förtjust. Sånglösa liksom sjunger med.

Hydran

Mmm...

Sånglösa

Mmm... Mmm...

Det blir till en ordlös duett-sång och en lek med ögonkontakt, att följa med huvud och blick.

Pronto

Nu får ni skärpa er! Det svåraste är kvar. En kram. En tinglig, ringlig, kringlig kram.

De slutar sin sång. Tar ett steg bakåt. Tittar mer nyktert på varandra. Väntar och tittar.

Pronto

Så. Vad händer? Är det för svårt.

Sånglösa går plötsligt rakt fram och ställer sig framför Hydran.

Sånglösa
Jag gillar Hydran!

Så ger hon Hydran en stor kram. Och när förvåningen lagt sig kramar Hydran tillbaks och de sjunger sin duett igen, slingrande om varandra.

Pronto (*sjunger med*)
Otroligt, det trodde jag aldrig. Otroligt, trodde jag aldrig.

Så gör sig Hydran fri och plötsligt talar hon högt och tydligt.

Hydran
Ah! Jag kan tala igen! Hör ni? Kan tala igen. Jag är fri. Fri. Du gjorde det. Det ingen vågat förut. Förtröllningen är bruten. Du är en fantastisk flicka.

Sånglösa
Nej det är jag inte. Jag är bara ledsen jämt. Ensam och ledsen, jag har inga andra intressen.

Hydran
Du är modig. Du är stark. Du är smart.

Pronto
Hörde du! Hörde du?

Sånglösa till Hydra
Varför säger du så
Hydran
För att det är sant. Alldeles urbota, stingsligt och sant.

Sånglösa
Nej det är det visst inte. Det är aldrig nå'n som vill vara med mig. Aldrig någon alls.

Hydran
Det är det visst det. Fler än du tror. Det gäller bara att se det som faktiskt är.
Och nu skall du lyssna på mig.

Hydran tar loss en guldnyckel som hon har runt halsen.

Hydran
Du skall få en nyckel av mig. Det är nyckeln till det hemliga skrinet.

Hon ger nyckeln till Sånglösa och pekar ut en riktning i skogen samtidigt som hon talar.

Hydran
Du skall nu ta denna och fara till Bogdir i Brunnen. Han kommer att hjälpa dig. Hos honom skall du finna sanningen.
Du har gjort mig fri efter två hundra år. Det ingen klarat gjorde du.
Fortsätt våga, se och visa. Då kommer livet att stå dig bi. Farväl!

Sånglösa
Våga, se, visa. Hej då.

Scen IV. Bogdir vid brunnen

Sånglösa vandrar igen i den mörka skogen. Det är dramatiskt och hon kämpar tappert. Till sist kommer hon fram till Bogdir. Bogdir sitter vid brunnen och vevar spelet. Lite upp, lite ned, lite upp, lite ned.

Bogdir

Välkommen till brunnens land. Här kan du önska dig allt vad du vill. Med den rätta nyckeln i hand, finner du sanningen strax intill. Välkommen till brunnens förlovade land.

Sånglösa

Tack! Jag fick en nyckel hos Hydran i träsket. Kan det vara den?

Bogdir

Får se! Ja, det är sådan nyckel. Du är lyckligt lottad. Du skall få chansen att se det som är gömt i det hemligas skrin. Vill du det? Vågar du det?

Sånglösa

Varför inte?

Bogdir

Jo, för där finns inte bara det goda. Där finns också det farliga, jobbiga, obehagliga. Vill du se även det?

Sånglösa

Vet inte, det...

Pronto

Du måste pröva. Måste pröva. Du är modig, blodig, frodig. Frodig, blodig, modig.

Sånglösa

Okej. Okej. Jag vill försöka.

Bogdir

Bra. Då sätter vi igång.

Bogdir vevar och hissar upp ett paket ur brunnen. Ur detta tar han tre olika skrin.

Hitta rätt skrin

Bogdir

Det finns tre skrin. Nyckeln du fått passar till ett. Du måste själv välja rätt, annars står du dig slätt! Du får en enda chans. Inte mer. Om du är den utvalda kommer ödet att stå dig bi. Så börja nu, och visa vilket skrin det ska bli.

Sånglösa tittar på skrinen och undrar hur hon skall göra.

Pronto

Det är säkert det lilla. Det ser ut så för att man inte skall välja det!

Sånglösa

Nej det är klart det är det med juveler på.

Pronto

Eller det vanliga, enkla.

Sånglösa

Vad svårt!

Pronto

Blunda och känn. Med nerverna på spänn. Du skall välja ett. Bara ett. Och det får inte finnas några men eller se'n. Så bara blunda och känn. Med alla nerver på spänn.

Så följer en scen där Sånglösa känner in, går fram, sticker in nyckeln, ångrar sig, fram och tillbaka. Musiken skapar en böljande dramatik och förväntan. Och sen till sist.

Sånglösa

Detta är det. Detta är skrinet. Jag kan känna det. Jag kan känna dess kraft,.

Bogdir

Så. Låt oss se om du har rätt. Nyckeln bär på svaret.

Sånglösa prövar att sticka in nyckeln. Lite dramatik. Men den passar.

Pronto

Bravo, bravo!

Finna tre hemligheter

Bogdir

Du valde rätt. Då blir du brunnens gäst i kväll.
Sätt dig nu vid skrinet ner, öppna locket så du ser,
vad som gömmer sig däri, *och blir du rädd så finns ju vi.*

Sånglösa sätter sig och öppnar locket. Hon utbrister förskräckt:

Sånglösa

Ooohhh... Neej...

Bogdir

Ja?

Så tar hon fram ett elegant rött hundhalsband med en liten berlock. Hon börjar gråta.

Sånglösa

Mmmm... Mmmm...

Bogdir

Berätta för mig!

Pronto

Det var Melissa. Melissa var Sånglösas hund.

Sånglösa

Hon var min enda vän. Min enda och min bästa vän. Så blev hon sjuk och dog. Bara dog och dog och dog. Mmmm... Mmmm...

Bogdir

Du får gråta för Melissa. Sen skall du tänka på hur fin hon var, minnas henne och ta avsked.

Sånglösa

Mmmm... Mmmm...

Och sen hände allt det onda...

Bogdir

Vad var det som hände?

Sånglösa

Olyckor kom slag i slag.

Vi kämpa oss fram. Dag för dag.

Mamma och pappa och lilla jag.

Mamma och pappa och lilla jag.

De grät och grät i ett halvårs tid. Jag försökte trösta och hjälpa till. *(eller "stå bredvid")*

Jag var bara fyra år. Bara fyra år.

Pronto

Det var hemskt, svårt, sorgligt. Hemskt, svårt, sorgligt.

Bogdir

Lägg nu bandet sakta ner, bredvid skrinet plats där e'.

Öppna locket så du ser, om där inne finns nå't mer.

Sånglösa reser sig och går bort en bit.

Sånglösa

Nej. Jag orkar inte mer. Jag får bubblor och tjockt i halsen. Jag kan inte.

Bogdir

Om du vågar hela vägen, visar du är angelägen...

Pronto

Han har rätt. Du får inte ge upp nu. Inte ge upp, för en tupp, under lupp, gör en kupp ifall du ger upp.

Sånglösa backar sakta tillbaks. Hon håller för sina ögon.

Sånglösa

Jag klarar det inte, klarar det inte.

Hon sätter sig sakta ned med ryggen mot skrinet.

Sånglösa

Vill inte, kan inte, klarar inte...

Samtidigt snurrar hon sig blundande runt mot skrinet.

Sånglösa

Vill inte, kan inte, klarar inte...

Bogdir

Se. Så. Det kommer att gå. Du kommer att klara det.

Sånglösa öppnar sakta skrinet. Det ringer en mobil. Hon rycker upp den skräckslaget.

Sånglösa

Jag visste det. Visste det. Det är hennes mobil. Det är jag som ringer! Jag undrar var hon är!

Den var borta efter olyckan. Hon... När hon... När hon försvann. Vi hitta' den aldrig. Jag ringde och ringde och ringde och ringde. Men hon svarade aldrig mer.

Bogdir

Vem var det som försvann?

Sånglösa

Det var min stora syster. Min älskade, bästa, stora syster.

Hon börjar gråta.

Pronto

Hon var tre år äldre än Sånglösa. Den viktigaste i hela hennes liv.

Bogdir

Vad var det som hände? Du måste berätta.

Sånglösa

Jag minns inte! Vill inte, kan inte, klarar inte.

Pronto

Jo försök. Försök, det är viktigt.

Sånglösa

Vi... Vi badade som vanligt. Det var massor av folk. Hon var långt ute. Jag vågade inte. Det var så djupt. Men det var massor av folk. Hon skrattade, jagade, kompisar runt. Så såg jag henne hosta och skrika till. Jag ropade på henne. Sen var hon borta.

Det var ingen som såg nå't, ingen som märkte. Men jag... Jag bara kände och simmade så långt jag kunde och ropade på hennes kompisar. Nej, hon var inte där. Hon var inte där. Hon var inte alls. Inte mer. Inte mer...

Pronto

Ingen vet vad som hände. Det var dykare där och letade. De hittade henne da'n därpå.

Ingen vet varför hon drunknade. Ingen vet och kan förstå.

Sånglösa sjunger nu en aria/sång om vad hennes syster betydde, hur meningslöst allt blev, och hur hon förlorade sina föräldrar också. (Som ju gick helt in i sin sorg.)

Bogdir

Men säg mig då. Vad är det du saknar mest med din syster? Det finaste du minns.

Sånglösa

Det är... är... att hon sjöng. Hon sjöng så vackert för mig. Vi sjöng tillsammans varje kväll och såg på himlen och stjärnorna. Det är det jag saknar allra mest. Det jag saknar mest.

Bogdir

Då tror jag din syster helst skulle vilja, att du sjunger nu för henne en sång. En av era finaste, vackraste sånger.

Sånglösa

Men jag kan inte sjunga. Inte alls.

Bogdir

Men du säger ju att ni brukade sjunga?

Sånglösa

Jo men... Det är...

Sen hon dog har jag inte kunnat sjunga en endaste gång.

Jag kan inte. Det bara trycker. Trycker hårt. Här!

Bogdir

Lägg mobilen sakta ner, bredvid bandet plats där e'.

Öppna skrinet så du ser, att där inne finns nå't mer.

Hitta sångrösten

Sånglösa lägger mobilen vid skrinet och sätter sig ned.

Hon öppnar locket och tar fram en liten speldosa.

Bogdir
Pröva!

Hon prövar i luften. Det hörs inget.

Bogdir
Prova mot skrinet!

Hon spelar sakta.

Sånglösa
Det är den. Det är den! Hennes favorit. Som hon sjöng med mig, varje kväll. Varje kväll.

Bogdir
Pröva nu att sjunga till.

Sånglösa
Kraa-aa-ou... Aah... (Skrän.)

Pronto
Pröva så här.

Väser ljust. Sånglösa gör samma.

Pronto
Sen så här.

Så leker de ljudligt sig fram från pressande väs till klingande toner och sång i en musikalisk scen.

Bogdir
Ja. Nu är du fri. Nu kan du sjunga igen och behöver inte oss mer.
Speldosan är din. Den skall du ta med. Det andra skall du lägga tillbaka i skrinet. Sen låser du
locket och släpper nyckeln ner i brunnen.
Så tar du farväl och går vidare. Du klarar dig själv nu. Dina kära skall du bära med dig i ditt inre.

Sånglösa går fram till brunnen och håller nyckeln över djupet.

Sånglösa
Tack skall ni ha. Tack för allt. Vi ses.

Hon släpper nyckeln.

Bogdir
Du är redo nu, för en ny tid. Du *kan* lämna oss och gå vidare. Lämna oss och säga adjö.
Så farväl. Gå, nu, fri, hem. Gå, nu, fri, hem.

Sånglösa
Tack för allt. Hej då!

Bogdir försvinner och Sånglösa vandrar sakta hemåt genom skogen.

Pronto
Jag vill höra dig sjunga mera!

*Så tar hon fram den speldosan och börjar igen.
Så börjar hon sjunga och alla kommer med och så blir det ett fint slut. Kanske med en text som
kommer mot slutet och avrundar allt. Samtidigt som hon vandrar hemåt genom skogen.*